

Bijbels perspectief

Woord van de week

Mattheüs 25:5 en 6

Terwijl de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en sliepen in.

En midden in de nacht klonk een geroep:

De bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet!

Opnieuw is de adventstijd aangebroken. Een tijd die allereerst bedoeld is als voorbereiding op Kerst en als zodanig verwijst naar Gods komst in Jezus Christus naar deze wereld. Maar tegelijk bedoelt de adventsperiode het uitzien naar de tweede komst - de wederkomst - van Jezus Christus te onderstrepen.

Hoewel er voor de viering van de adventstijd geen enkele Bijbelse grond te vinden valt, is toch een bewuste bezinning op juist dat zo even genoemde tweede aspect, de wederkomst, allerm minst als een overbodige aangelegenheid af te doen. Juist immers al hetgeen wat Jezus heeft gezegd met betrekking tot de wederkomst, onder de noemer van wat de vertalers 'de rede over de laatste dingen' noemen zoals bijvoorbeeld in Mattheüs 24, bekrachtigen dit. Deze 'rede' krijgt vervolgens zelfs een toespitsing in ondermeer de gelijkenis waaruit onze teksten komen, de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden. Deze toespitsing is zodanig geladen, dat advent eigenlijk een dagelijkse zaak zou moeten zijn! Wie de hele gelijkenis leest, zal ontdekken dat Jezus allerm minst verwachtte dat dit het geval zou zijn, integendeel zelfs!

Zijn spreken in deze gelijkenis gaat over de gemeente en haar houding voor als het gaat om de wederkomst van Christus. En gelet op het begin van de gekozen tekstverzen, spreekt Jezus hier dan met name over de gemeente in het laatste der dagen. Als iets de gemeente van die - deze?! - tijd schetst, dan is het niet alleen het spreken van Jezus over het 'uitblijven van de bruidegom', maar zeker ook zijn typerende omschrijving van die gemeente: van slaperig tot... ingeslapen! Nu kan er (overigens terecht) gewezen worden op het onderscheid binnen de door Jezus hier bedoelde gemeente - vijf met en vijf zonder olie in de kruiken, een onderscheid dat tot nadenken en bezinning moet stemmen, maar als eerste wordt onze aandacht getrokken door zijn genoemde typerende omschrijving: van slaperig tot... ingeslapen.

Advent is een wake up call! En als we 'de rede' van Jezus 'over de laatste dingen' serieus nemen en de ernst van onder meer deze daarbij horende gelijkenis tot ons laten doordringen, dan brengt ons dat onherroepelijk bij de uiterst persoonlijke vraag: waar pas ik bij in dit alles? Niet alleen, ben ik dwaas of wijs, maar allereerst: ben ik *nog* wakker en hoe reageer ik dan? Hoe reageer ik niet alleen op, maar ook in deze tijd? Een tijd die toch wis en waarachtig voor wie enig Bijbels besef heeft, de eindtijd genoemd moet worden. Leven we in advent? Een gewaarschuwd mens geldt voor twee!

Gebed

Dank U Here Jezus dat U zo duidelijk de gevaren voor de gemeente, en daarmee voor elk christen, hebt aangegeven voor als het gaat om de laatste tijd – deze eindtijd. Geef dat we niet inslapen, houd ons wakker in en door Uw spreken in de tekenen van deze tijd. Meer nog laat het verlangen naar Uw komst ons aanzetten tot het dagelijks smekend bidden: maranatha, kom Heer Jezus, kom met haast. Amen.